

3491

III. May. St. D. D.

P

1674. mense Junio.

Poena 3056.

Sicily's Sim. Excm. Amphitheatrum magnificen-
tiae Laurentiae, etc.

XXIII. Columnis, ad Ritum Prisci Ævi,
Cum SYMBOLIS, & LEMMATIBVS,
VIRTVTI & HONORI; XXIII. VV.DD. SECVNDÆ
LAYREÆ CANDIDATORVM.

DMM

SUB FELICIBVS AVSPICIIS.

ILLVSTRISSIMI, & REVERENDISSIMI PRINCIPIS,
AC DOMINI,

D. ANDREÆ
TRZEBICKI,

DEI, & Apostolicæ Sedis Gratiâ,

EPISCOPI CRACOVIENSIS.

DVCIS SEVERIÆ,

Almæ Vniuersitatis Cracouiensis, CANCELLARIÏ Fauentissimi;

A

PERILLVSTRI, & ADMODVM REVERENDO DOMINO,
DOMINO

M. ANDREA KVCHARSKI.

SACRÆ THEOLOGIÆ DOCTORE, & PROFESSORE,
Ecclesiarum, Crac: Cathedralis Canonico, & Collegiatæ SS: Omnium
Præposito, Curato Prossnien: Scholarum Vladislauia - Nouodvorscianarum,
& Contubernii Hierosolymitani Prouifore, Maioris Collegii Seniore Patre,
Academiæ Cracouiensis, PROCANCELLARIO dignissimo.

Post Certaminis Philosophici, Examinisq; rigidi superatos Labores,

MAGISTERII IN ARTIBVS, ET IN PHILOSOPHIA DOCTORATVS
LICENTIAM Consequerentur,

A

SIMONE ERASMO SIERZYCKI, Ord: Canon: Regul:
 Conuentus Miechouienſis Profeſſo, eiſdem Laureæ Candidato, cum ap-
 plauſu Panegyrico Erectum, Luciꝑ; Publicæ
CONSECRATVM.

Anno Salutis, M. DC. LXXIV. Mense Junio Die

CASIMIRIÆ AD CRACOVIAM

In Officina Typographica Balthasari Smiełzkowic S. R. M. Typogr:

3491

564

IN ARMA ORDS: CANON: RECVL:
SSMI: SEPVLCHRI CELEBERRIMI
CONVENTVS MIECHOVIENSIS

Gloria Divini Custodum tota Sepulchri
CRUX est, purpureo sanguine tota rubens.
Militiam Christi, decet hoc insigne trophaum.
Dulce sub hoc signo Vivere, dulce mori

Joachimus Josephus de Pila Kergomist Depictor Cracoviensis. Schola Posseor Studia

VNIV. IAGELL.
CRACOVENSIS

JLLVSTRI, ET ADMODVM
REVERENDO DOMINO,
DOMINO

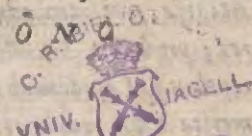
AVGVSTINO
WOLSKI,

ECCLESIAE CATHEDRALIS CAMENECENSIS
CANONICO,
J. HEDVIGIS AD CRACOVIAM,
PRÆPOSITO.

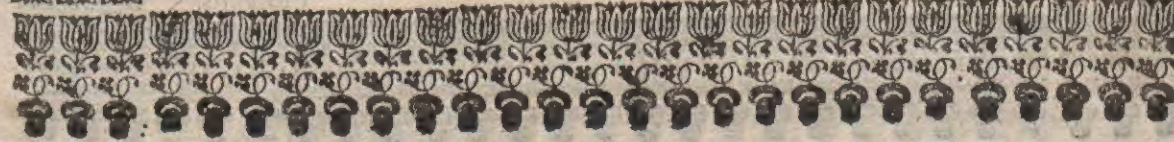
ORDINIS CANONICI, SS: SEPVLCHRID. Hierosolymitani,
GENERALIS CONVENTVS MIECHOVIENSIS,

CVSTODI,
DOMINO, ET PATRONE

COLENDISSIMO.

Magnus ab omni auro, immortalium operum Architectus,
animus humanus; cum nihil seipso magnificentius in Orbe
habeat; mirum est, quod velut viribus suis diffusus, au-
gustius aliquid in ijs, supra quæ positus est, amplitudine
suâ indignis, momentoq; in irritum labentibus curis inqui-
rat. JLLVSTRIS, & ADMODVM REVERENDE DO-
MINE. Moles prope immensas, & fastigio suo nubibus ipsius minantes, tot
gentium, & seculorum anhelitu erigit; opes, & operas imperiorum fatigat; ut
abortivas nature maculas, si non inuenerit in lapide, crustis & artificiosis erro-
ribus fingat. Saxa e montibus suis, & cauernarum visceribus gementia prope e-
ruit; ut populorum gemitu stent Colossi, sine motu, sine spiritu; qui tot hominum
spiritum intercluserunt. Amphitheatra deniq; in Urbibus, non solida tantum; sed
pensilia quoq; ut Rome olim statuit; ut in una pensili cauea, populum Orbis
Domium

Dominum, imò ipsum Orbem terrarum circumferat. Cum tamen nulla moles angustior, nullum capacius, & magnificentius Theatrum sit; quam sibi ipse animus noster, non humanis tantum oculis, sed diuino quoque intuitu dignus; si seipsum noscat, & contempletur; si operam, quam in poliendis marmoribus frustra impendit, ad seipsum transferat excolendum. Pulcherrimum sane spectaculum, anima Viri Sapientis; quæ Orbem terrarum, non complexa tantum, sed supergressa quoque, ipsa sibi ingens Amphitheatrum, & Orbis compendium, ceu in paruo Mirmecidæ opere, summa omnia claudit. Non marmora ergo, sed animarum Columnas, hic Tibi sisto ILLVSTRIS & ADMODVM REVERENDE DOMINE, spectaculum profectò sacro obitu Tuo, non indignum. Mentium quippe humanarum sacra latantia sunt, ex quibus Amphitheatralis hæc Maestas assurrexit. Nullus hic Lysippus, vel Praxiteles, aut Diopæneus, ferrum in marmora egit; Calatura hæc virtutis, & Sapientia Opus, ferrum non sentijt, viuam tamen animarum effigiem, non celauit. Magnificentia hæc Laureata, si quod Amphitheatrum gloriæ habet; ab Arte, & Magisterio Sapientie venit; quæ cum in excolendis ingenijs maximè insudet, cultissimo animo Tuo debetur. Spectatissimum illud pectus TVVM Virtuti, & Sapientie Sacrum, Amphitheatro nostro apprimè congruit; cum quod hic in enigmate cernitur; id viua in eo Oracula spirent. Nihil hic in animarum Encomijs, magnum & illustre, quod in Te ad amissum non exactum; quamvis illud Religiose virtutis nube obtegat; non idcò tamen, etiam reluctante, modestissimo de Te sensu Tuo, Amphitheatrum gloriæ suæ effugiet. Quanquam enim Sacra Custodem Sepulchri Domini Militie, vel ideo adscribi volueris, ut mundo sepultus, soli DEO viueres; produxit Te nihilominus, eminens Virtus TVA, in faciem publicam; reuoluitque Lapidem ab Ostio monumenti Hierosolymitani, ut eximia decora, & merita TVA reuelaret. Frustra quippe, quod diligitur, latere cupit; sequantur illud ubique gratiæ suæ, ac velut adamantem, radij sui produnt. Annus ille Gratiæ Magni Iubilei, qui Te Ordini nostro dedit, idem Tibi, gratiarum omnium, aurea porta fuit. Aperuit banc Tibi, in cuius manibus vota Religiosa emisisti, Vir non Aureus tantum, sed ipsa gratiarum Aurifodina, Admodum Reuerendus olim STANISLAVS RADZKI, S. Theologie Doctor, Custos Conuentus Miechouiensis, Præpositus Prevorcensis, ac Provincialis Russiæ, in quo excelsi animi, cum incomparabili morum suauitate, mira consensio; non Ideam Virtutis tantum, sed delictum quoque fecerat. Viderat ille tum, & probauerat eas in Te dotes; quas deinceps Laurus Academica Coronauit, quas FASCIA GEMBICIANA, gratiarum sinu excepit; dum ILLVSTRISSIMO IOANNI GEMBICKI PRÆSVLITUM Culmensi, unice dilectus, arma Suecorum bestilia, extra Patriam, cum eo ita declinasti, ut eximijs dotibus, cor eius in Te inclinaueris; dignusque habitus sis, qui ab eo, ad adeundam Episcopatus

Plocensis

Plocensis possessionem deligereris. Certatum est de Te inter FASCIAM & ASCIAM consanguineas; vinctæ Magni KORYCINI; ASCIA, qui Te Nefce sibi obuiantem à primo aspectu, ad cor etiam admisit. Diuinum profectò quiddam, magnis mentibus inditum est, quod in animorum intima, facile introeant; qualis illa ILLVSTRIS, & REVERENDIS: de PILCÁ ALBERTI KORYCINSKI, Archiep. Leopoliensis feliciter moderni, Præpositi nostri Generalis Miechouiensis, summâ Virtute, Prudentiâ, & Autoritate, Præsulis ac Senatoris Amplissimi, mens alta & perspicax; cui pectus TVVM, ceu crystallum Solis radio, ita patuit; ut id omne vno aspectu in Te comprehenderit, quod magno deinceps affectu dignum coronaret. Iudicium hoc magni Præsulis, & sensus de Te honorificus, Virtute TVA in dies auctus, eò processerat; ut nulla honorum celsitudo, magnitudinem eius exciperet; cuius TV, solennibus auspicijs, præcipue ad id delectus, non interfueris. Vidit Te Cathedra Camenecensis; cum Præsulem suum, splendidissimo illo Magnificentie KORYCINIANÆ apparatu exciperet; cumque eximia decora TVA, in amoribus & delicijs ferret; indecorum censuit, si eum, quem amanti sinu exceperat, gremio Capituli, & corde receptum Canonicum suum, Magni Præsulis gratiâ, non haberet. Itum est deinceps ad Archiepiscopatus Leopoliensis decus celsissimum; cumque Urbem illam, Cathedra suæ, & Leonis Roxolani sedem magnanimam summo illo splendore, & omnium voto Archipræsul KORYCINIVS intraret; Spectatissima tum dignitas quoque, TVA eminuit; cum ad Archipræsuleam Crucem delectus, Præsuleæ & Senatoriæ Purpure, cum Purpurata Cruce TVA præires Antesignanus. Secuta sunt præeuntem omnium gratiæ; dilectaque & hic Virtus TVA, intima pectorum, & propensos affectus meruit; magno ubique Ordinis nostri honore; ad quem ceu ad fontem suum redibat; quidquid in prerogatiuam virtutis TVÆ ubique redundauit. Pulcherrimum id nobis, quidquid in Te honorificum; cum certatim honores in Te, tantò amplius effunderentur, quantò ipsi modestius repugnaret. Neque verò commemorare singula opus est, quibus Ordo noster Hierosolymitanus certatim Te ornatum videre voluit; insignis Custodiæ Miechouiensis Prælatura, magno omnium consensu, & voto ad Te delata, adumbrat hoc totum. Vidimus omnes quomodo vicerit in Te, ut Virtus, ita & honor atatem; satisque maturuerat, quod eximia in regendo Prudentiæ, & dextervitati, in Te suffecit. Heroicus ille animi TVI Zelus, Sollicitudo, Vigilantia; ac præcipue plena Paternæ dulcedinis, erga omnes caritas, quantum Tibi suffragata sint; iteratò pro Te rursus omnium calculo, Custos iterum Miechouiensis docuisti. Nimirum hoc egit, dilectus ille à Te decor domus DEI, quem pia & magnificæ KORYCINIANA liberalitate, ita promouisti; ut nouo ubique nitore, Basilicam Miechouensem, ceu nouam Sponsam, ac descendente de Cælo Hierusalem feceris; dignissi-

dignissimus proinde vius, à quo *Præpositura S. HEDVIGIS* ad Cracoviam, in rudibus suis sepulta, vitalem quasi Spiritum, & novam animam reciperet. Inspirasti profectò, in informem illam tanti operis massam, spiraculum vite; cum ingenti curâ & sumptu, non tam facta, quam nata potius, intra breve tempus, ita surrexerit; ut iam non aliud, nisi ultimam *Apotheosæ* suæ manum præstaretur. Tantis ergo meritis & virtutibus, *Amphitheatrum gloriæ TVÆ* constat, cuius ego minimam partem revelavi; ne modestiæ TVÆ vim facere viderer. Scio quippe nihil TIBI acerbius esse; quam si id oculis humanis pateat, in quo TV, solam oculi Divini pupillam respicias. Cortinâ proinde Tripodem Oraculi obduco, & claudo; molemq; hanc Magnificentiæ Laureatæ, duraturum omni ævo cultus in TE, & venerationis meæ, *Amphitheatrum* esse volo. in quo TE ad Ordinis nostri decus immortale legat, & suspiciat omnis posteritas, totq; TIBI secula, victuri Nominis ferat; quot TV gloriæ TVÆ, ex Virtutibus fecisti Columnas.

Ita voueo & apprecor,

*TVÆ ILLUSTRIS, & ADMODVM REVERENDÆ
DOMINATIONIS,*

Deditissimus Client,

& indignus coram DEO Exorator,

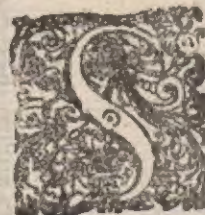
FR. SIMONERASMVS SIERZYCKI,
Conventus Miechoviensis Professor,
Secundæ Laureæ CANDIDATUS.

DIVO

D. JOANNI CANTIO.

Laureati Operis Academici, BASI FIRMISSIMÆ,
PRIMOQ; LAPIDI ANGVLARI,

Votivum debiti Cultus MONVMENTVM.

Sculis ingens Opus, & perenni
Conditum famæ, patrijsq; Musis
Pallas augusti meditatur altâ
Mole Theatri.
Æmulas vires Latio, paremq;
Memphæos curis animum stupendis,
Diua quid tentat? trabecata Regum
Gesta quid vrget?
Orbe deuicto stupor ille totis,
Imperi gazis fletit, & Quirinæ
Vrbis, exhaustos rapuit superbo
Pegmate sumptus.
Diua conatus operosa captos
Mente sublimi tamen, & trecentis
Promouet curis, nec ab auspicato
Munere cessat.
Nempe quod firmas adamante multo;
Hoc opus tecum, stabili locauit
In Basi Pallas, super Angulari
Cardine surgens.
Lemniæ moles, Rhodiumq; pondus,
Æsq; famosum Bimaris Corynthis,
Vincit inuictæ, Tua Sanctitatis
Diue Columna.
Illa Regalem Jagelonis Aulam
Firmat æternum; tribus illa sæclis
Sceptra Doctorum, Cathedras, opusq;
Sustinet omne.
Quidquid Arctodæ super Orbe doctis
Claret Augustum Laribus, virisq;

B

A Tuis

A Tuis claret meritis, Tuoq;
Nomine constat.
Flos Togatorum, Sapientis xui
Candor, & Virtus; Tua purioris
Dona sunt vitæ, quibus aucta nostræ
Gloria vitæ.

Vnicum rebus Columnen Togatis,
Seculum felix, & amica nobis
Te dedit Cæli bonitas; vt omnis
Cardo stet in Te.

A Tuis & nos meritis, & Aris,
Imus ad Regni faciem Poloni;
Quodq; molimur, Tibi consecramus
Diue Theatrum.

Tota Majestas operis, quod vrgent
Laureæ nostræ, Tua Sanctitas est;
Hæc super, nostras dabis æternum
Stare Columnas.

PERILLVSTRI & ADMODVM REVERENDO DOMINO,
DOMINO

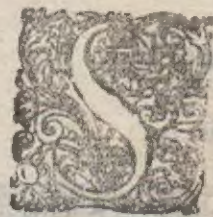
M. ANDREÆ KVCHARSKI
SACRÆ THEOLOGIÆ DOCTORI & PROFESSORI,

Ecclesiarum Crac: Cathedr: Canonico, & Collegiar: SS: Omnium
Præposito, Curato Prossouien: Scholarum Vladislaviano-Novoduorfciana-
rum, & Contubernii Hierosolymitani Prouisor, Maioris Collegii
Seniori Patri, Academix Cracouiensis

PROCANCELLARIO
DIGNISSIMO.

Profunda Venerationis, & debite magni meritis, honorificentissimæ
memoriæ plena,

GRATIA RV ACTIO PANEGYRICA.

Vbi imes Operas, Cælog, minantia Saxa,
Pondera terrarum, vastis conatibus Orbem,
Sumptibus immensis populos, injanaq; Regum
Pectora, Barbaricis vrgentia molibus olim,
Quid iuuat exesa carie, trunciq; leuare

Artubus

Artubus, & laceri miracula querere fallus?
Si tantas confudit opes, spes vana? grauiq;
Corruit Occasu, Vestigia nulla relinquens;
Infelixq; suo sub pondere condita; marmor
Tot preijis, diros tumuli congestis in vsus.
Gloria Theatrorum, centum iacet obruta portis;
Dadaleasq; Artes, portentososq; recessus,
Mille vias, rotidemq; vices, erroribus ipsi
Error ad interitum traxit; Creteq; cadaver
Grande gemit, medioq; iacet vis Dadala ponto.
Par Lemno fortuna, Rhodo par, maxima gazas
Ægyptus, Phariisq; dolet perijisse labores,
Mille Columnarumq; struem. Cui Roma nefasto
In lapides sumptu, non ingens æmula tantum;
Sed victrix, sed tota stupor, cum damna requirit,
Adiunxit vana lachrymas, & viscera mandit.
Nempè fatigatis opibus, concessit edaci
In spoliis senio vis inconsulta, tumensq;
Fallus, & æterno resperlit secula probro.
Omnibus his longè felicior unica moles;
Quam super immoto fundamine condidit, Orbis
Regnatricis, sceptriq; potens Sapientia, virtus.
Illa Theatrales Pompos, & Cæsaris ingens
Dictatoris opus, portentaq; vitrea Scauri,
Totq; Trophæorum Pompei maxima vicis
Æterno monumenta sua; durabit in æuum,
Quod ingens animus, quod virtus sortis struxit.
Que tamen ingenij fuerit vis tanta, pulchris
Pectoribus, rudibusq; animis? nisi summe virorum,
Tota Coronati facies, & norma laboris,
Exemplo formata Tuo, Celsissima tandem
Tolleret auguste sursum fastigia molis.
Tu specimen primum, sapientis Regula vitæ,
Maiorum Senij Tu gloria, Cardoq; nostri,
Tu fueras Operis; flos spectatissime Trisii
Temporis, ingenijq; bonis Tu pectus amicis,
Virtutis specimen non est augustius ullum;
Quam quod ad exemplum, meritis constantibus in Te
Formauit diuturna manus, fecitq; Togate
Maiestatis Opus, Phariis quod mille Columnis
Celsius assurgit, tantoq; Atlante perennat.

O quo.

O quoties rerum Compages vasta, feraxq;
 Curarum, validisq; minax, & Jæva procellis,
 Te sibi delegit, magnis conatibus unum;
 Agnuitq; parem! cum parcere nescius inter
 Ardua, momentis grauib; Tibi maximus ipse
 Inflares Operum Exactor, vigil undiq; & Argus,
 Publica Res quoties, & Cracia Srõa poposcit.
 Ille Vladislai Regum flos aureus, illud
 Orbis delictum, facies augusta Poloni
 Nominis, ille stupor fortune, summaq; patio
 Linea, Jæpe Tuis commissa negotia curis
 Iudice Regnorum solio laudauit, & alti
 Pectoris erectos sensus, rebusq; gerendis
 Ante coronatas trabeas decreuerat aptos.
 Inde Tibi Procerum mentes patuere, fauorq;
 Ex virtute datus, constans, vulgataq; passim
 Laus animi prudentis; bonos quam verus ubiq;
 Maiorum pretio, nunquam cessante secutus.
 Tu Cathedra Lumen, Tu pernix mense Sophorum
 Antistes, sapiens animo, virtute probatus,
 Theologi Praesides studi; sublimibus ipse
 Par semper studi; docto certamine victor,
 Iudici; speculum, Cynosura, & gemma Virorum.
 Hinc Tibi Sceptrorum, per tot fastigia munus
 Rectorale datum toties, jemperq; decoris
 Fascibus, ex voto magni respondit honoris.
 Nec minor illa, Sacri pietas plenissima zeli,
 Excelliq; animi virtus; quæ grandibus egit
 Rem propè neglectam studi; summoq; labore;
 Vt columen nostrum, lux aurea, vita, decusq;
 Divus amor Leebæ, Patriarchaq; noster, & omnia
 Gloria, Romuleis impleret CANTIVS arces,
 Ad ritus propior solennes, suetaq; Divis
 Ex alto Romæ decerni Oracula nutu.
 Hoc Tibi debetur, quod opus pulcherrimum amanti
 Pectore suscepum, necdum Tuis seria cesset
 Magnanimi cordis, superis gratissima cura,
 Sumptibus, atq; animi totis urgere medullis.
 Ergo eolumnarum series, Tu maxima nobis,
 Emerita virtutis apex, & grande theatrum,
 Totaq; doctrine facies; quam iure coronat

Immor-

Immortalis honor, & fastis digna, cedrisq;
 Gratia, mille trahens ad postuma tempora laudes.
 Hæc Tibi non Pharium marmor, non Lemnia pœnet,
 Viscera terrarum, Lybico nec sole calentes,
 Crustratasq; operas maculis; sed viscere cordis,
 Aeternas statuet moles, cultuq; perenni
 Vincet, ab immensis surgentia marmora gazis,
 Nyliacas turres, & Gangis pondus eburnum;
 Inscrubens operi votum, quod mille per Orbem
 Vota ferat, & Cracj moles augusta Lycei
 Vt nunquam nutet, solidâ, Te stante Columnâ.

EXCELLENTISSIMIS DOMINIS,
 DD. EXAMINATORIBVS.
 EXCELLENTISSIMO, AC DOCTISSIMO DOMINO,
 M. NICOLAO BROSCIO,

Collegæ Maiori, Astrologix, & Geometrix Ordinario Professori,
 S. R. M. Secretario, ac interea Philos: Facult: DECANO.

EXCELLENTISSIMO, ET ADMODVM REVERENDO D.
 M. IOANNI MICHALSKI.

Collegæ Maiori, Regio Profess: ad S. ANNAM CANONICO.

EXCELLENTISSIMO DOMINO,
 M. STANISLAO BIEZANOWSKI,

Philos: Doctori, Collegæ Minori, Ord: Pœseos PROFESSORI.

Ex sumptuosis Aëris Corynthis Columnis, Gracitudo, & Observantia;
 PIGNVS IMMORTALE.

Vix perennes surgite Maximo
 Ductæ metallo, secula vos sibi
 Possunt, vt immortale nomen
 Aëre Corynthis recozum;
 Stet æternis Pegasidum super
 Fulcrum eolumnis, vertice Thespio,
 Dudum laboratasq; toto
 Orbe ferat, superetq; moles.
 Calata non hîc sudat Olympicis
 Structura ludis; Machina nec Rhodum

C

Ingens

Ingens fatigat, subq; stantis
 Veliuolas stupet ire puppes
 Basim Colossi; nec fodientium,
 Hic mille dextris, marmoreus gemit
 Latex, vt assurgat stupendo,
 Memphiticus labor in theatro.
 Diuiniore nos agitant, Viris
 Curæ Togatis, inuolabili
 Cultu dicatæ, quæis Corynthus
 Tota Minor, minor & Pelasgæ
 Conatus artis. Nam Sapientiam
 Aternitatis par veneratio,
 Vt sola mensurat, colitq;
 Sic operum bonitate solâ
 Dignè coronat. Sic Tibi, quæ pari
 Sudabit vnquam gratia munere,
 Præses Stagyreæ Palestræ;
 Quem pariter rosa BROSCIANA
 Vt purpuratæ tergemini togæ
 Honos, roseto fecit amabili
 Latè fragrantem; Diua cuius
 Dulce caput radiante cinxit
 Astrea ferto; Teq; Machesios
 Perenne fecit lumen; vt inclytum
 In Orbe Nomen BROSCIANVM
 Luce Tuâ, calamoq; viuat.
 Dilecte magnis mentibus, & Tua
 Excessit Artes gloria Thespias,
 Flos eruditorum MICHALSKI;
 Iudicij Tibilima docti,
 Prudensq; pectus, seria, perspicax
 Censura rerum erudita, quas sacer
 Ambit togatorum Senatus,
 Quas cathedræ, meritæq; poscunt
 Per rostra suadæ, totq; laboribus
 Probata virtus. Sed Cytharæ decus,
 Phœbiq;, Musarumq; Mystes
 BIZANOV, Tibi Pindus ipse
 Acclinat umbræ Laurigeræ comas;
 Eburq; plectri Nobile Roxici,
 Tecum coronato reponit,
 Castalij super axe collis.

Hæc

Hæc cara Phœbo pectora, quis neget
 Sublime pondus, donaq; gloriæ
 Arata victuræ mereri?
 Sollicitâ, vigiliq; curâ,
 Dum literatis mentibus arduum
 Triuere callem; remq; decemplici
 Fecere sudatam labore,
 Ingenuæ simulachra mentis
 Stent vt Theatro digna Academico,
 Orbiq; magnis nominibus parem
 Famam loquantur. quæ perenni
 Ex meritis animata Vestris,
 Viri eruditi vos feret impetu;
 Auumq; longâ Vos serie leget,
 Non ære Doctorum, sed ipso
 Corde super meruisse scribi.

I. V.D. FRANCISCO ROLINSKI,

Decore, & fra

grantia vincit.

COLUMNNA è Mar-
 tempus Augusti
 ptia metalla inuen-
 ad omnem pulchri

more augusto, sub
 Cæsaris, inter Egy-
 ro, decore naturæ
 tudinem disposito.

M Olis augustæ seriem Columnna
 Prima, quæ magno locat in theatro;
 Fas, vt augusto tibi dedicata
 Marmore surgat.
 Omnium vernans rosa Gratiarum,
 Dulce spectâclum viridantis horti,
 Purpuræ castum decus innocentis,
 Flosq; ROLINSKI.

Flore

Flore visendum Caput eminenti,
Tollit Hybleis rosa cœu viretis,
Flore sic præstans tua literato,
Gloria vernat.
Illa præclari merito Parentis
Surgit ad summum; Medicæ Cathedræ
Prima cui cedit, Senijq; Laurus
Prima Togati.
Ille Doctorum meruisse fasces,
Laude virtutis, Sapientiaq;
Par fuit, Consul meritisq; Craci
Claret in Vrbe.
Hic Tibi Laudis decus vniversæ
Flos, & Exemplar; quod vt æmuleris
Indoles poscit Tua, plena Laudis,
Plena decoris.

II. V. D. CASIMIRO VENCESLAO STRASZYNSKI.

Digna mens

Columna Onichi-
Romæ olim in Cæ-
saris, ad stupo-

aurea, gemmis.

na maximi pretii,
maculo Claudii Cæ-
em visenda.

Mens literatis inclyra dotibus,
Gazas vt omnes vincere gemmeas,
Censetur, & quidquid fodinis
Diribus, Indus, Arabsq; claudit;
Sic per Columnam surgere gemmeam
Digna est, ad Orbis Palladij decus:
Qualem decebat Te mereri,
Cæsarei pretio Metall

Vir di-

Vir digne; cuius manat ab aureo
Torrente suadæ gemmiferis Latex
Gazis refusus. quem Coronis
Celsus apex faciesq; Regni
Augusta vidit; Roxolanus Leo
Momenta rerum, dum Tibi publica
Commisit; ex votoq; rebus
Censuit esse parem gerendis.
Sed & Sophorum Te Cathedræ sibi
A perspicaci iudicio Virum
Optare, STRASZYNSKI videntur;
Jamq; Libro super, Aureus Te
Desponsat Almæ Palladis annulus,
Quo digna gemmis mens tua clauditur.
Nam dona quæuis eleganti;
Ingenuo pretiosa cedunt.

III. V. D. MARTINO OSLINSKI.

Decus hoc, ex

Columna è tem-
plum Imperatoris,

templo Honoris.

plum Pacis, Vespasi-
anum pulcher-
rimo.

Sacrum Pacis Opus, diuise copiâ,
Augustaq; manu nobile, quod verus
Magnis Imperium straxit honoribus,
Ad pulcherrima Te vocat
OSLINSKI, Latij munera Principis
Templum Pacis habes; quod Sapientia
Matrem flexanimo neclare dixeris,
Templum Palladis inclyte,
In quo verus honos, plenaq; Laureis
D

Maestas

*Maiestas studij cernitur. hoc amor,
Hoc fecit pietas, grataq; mens tua,
Ornamenta scientiae
Sat matura ferens. Hinc geminum decus
Princeps alituum, quod Capti tuo
Fert pennâ volueri, iustus bonos tibi,
Templo mittit ab aureo.
Vernans ingenium, spem facit optimam,
Te post Laurigeros in studio gradus,
Iturum meritis, quo tibi celsius,
Ales Regia praeuolat.*

IV. V.D IOSEPHO WISNIOWSKI.

Lucis Vesti.

*Columna è Pario
Mauolo leis*

gia sequor.

*M armore, Regum
li cato.*

AD Solis nitidum iubar,
Respexit pietas eloquij tui
WISNIOWSKI, gemitu graui
Dum solem Patriæ, mens sequitur tua;
Et cum Principis optimi
Occasu, tetricis nubibus horridam
E clîpsim dolet, Arctici
Heu mœstam populis! hæc pietas decet
Artes ingenuas, quibus
Virtus egregiæ mentis ab indole,
Ingens est stimulus boni.
Felix illa tui pectoris arbitra,
Doctrinam Comitum sibi
Iunxit, cum placidæ flore modestiæ.

Marmor

*Marmor te Parium proin,
Maiestatis opus, quod sibi vindicat,
Et flos solis ad aureos
Conuersus radios poscit, ut aureum
Per vestigia lucida
Possis mente iubar perspicuâ sequi.*

V V.D. MATTHIÆ BROCKI.

Suada dulce.

*Columna è Mar-
aureis guttis*

dine clarus.

*more Thebaico,
intertincto.*

MArmore Thebaico, pulcherrima gloria surgit
Ingenio, BROCKI, nobilitata Tuo.
Dona tibi guttis radiantibus aurea cedant
Est opus; ut pretium constet ab inde tuum.
Nempe velut Marmor, quoties scintillat ab auro
Pulchrius est, faciem fidereamq; refert;
Sic tibi, cum solido radiant in pectore dotes
Egregiæ, calami lumina torq; tui,
Pulchrior appares, genio formatus ad omne
Oris melliflui, Pieridumq; melos.
Hinc celsere tibi manantia Symbola melle,
Dulce examen apum, veris amica cohors;
Arboreisq; Cornis vernantes vndiq; frondes,
Dona quibus referunt dulcia mellis Apes.
Argumenta tuæ sunt hæc clarissima suadæ,
Quæ tibi quam dulcis, tam bene culta sapit,
Parnassiq; Viror, te carmine poscit ameno,
Phœbus cum tetricis, nil habet ingeniis.
Clarus ab ingenio, quam sis, & ab Arte futurus;
Ex alto rutili sideris omen habe.

VI. V.D. CHRISTOPHORO KRZYKAWSKI.

Vigilans pru-

Columna è mar-
omnium

dentia regnat.

more Ægyptio,
robilissimo.

Ampheatrales inter Magnere Columnas
Natio struxisse tibi, lectissima dona
Ægyptus voluit, dilecta Matheseos olim
Artibus eximiis; quarum tibi cura KRZYKAWSKI,
Et studium feruens; nam cœu Magnetica virtus,
Arcano rapitur tractu, stellamq; Polarem
Respicit æthereis sic rebus semper amica
Vrania, cæleste genus, radiantia spectat
Sidera, perq; solum diuinâ mente moratur.
Huc animum trahit illa tuum; cui serius in te
Iudicii vigor est, & mens collecta, sibiq;
In studio præsens, oculoq; simillima terfo.
Peruigil ergo tibi, tua quem facundia dixit,
Seruiat hic oculus, sceptri fastigia seruans;
Excubat humani generis prudentia rectorix.
Cœu pupilla oculi non conuiuentibus vnquam
Palpebris; quæ clara tuæ vestigia mentis
Exprimit, intentumq; animum prudentibus actis.
Hic te maturum faciet, carumq; Togatis
Inferet ille viris, & vim magnetis habebit.

VII. V.D. IOANNI TVCZĘPSKI.

Sapientis,

Columna ex Ami-
bus supe-

possessio firma,

antho, nullis igni-
rabili.

Altis

A

10
Litis quæ posuit mœnia rupibus
Atrix inuicta manet, mille periculis
Semper nescia vinci,
Armorumq; potentiâ.
Non nutante situ maior, & Hectoras
Ipso despiciens, quod sapientis
Felix Symolon à te
Facundo obsequio datum est
TVCZĘPSKI. Solidum namq; bonum tibi
Hæc est visa, bonis carior omnibus,
Quando despicit omnes
Casus, solaq; possidet
Immortale bonum. hinc ex Amianthea
Surgit mole decus, quod tibi congruit;
Illud quippe domari,
Nullis creditur ignibus.
Hæc est integritas pectoris optimi,
Hæc est grata Deo pax animi tui;
Quæ cum Pallade docta,
Est possessio maxima.

IX. V.D. JOANNI ALBERTO
ZOŁWINSKI.

Dignus Coronâ,

Columna ex Ala-
no, niuei

qui zelat pro Co-
rona.

bastrite Damasce-
coloris.

P

Vris amicum te Niuibus decus,
Inter Columnas poscit, ab ultimis

E

Terræ

Terræ Damascenæ fodinis,
 Quæ Syriæ Caput, inter omnes.
 Sublime tollit, delicias bonæ.
 Fecunditatis. namq; Alabastritis
 Candore ZOLWINSKI, decoro
 Lucida mens, niueumq; pectus
 Tuum relucet: quod benè moribus
 Matura cultis, dum grauitas regit,
 Ad eruditos apta sensus
 Compositz, placidq; mentis
 Signat quietem. quæ voluit tamen
 Oris diferto munere, Lechici
 Zelare pro Regni Corona
 Dum Patris loquitur salutem,
 Urgetq; Ciues vindice dexterâ
 Thrax vt fatiscat. Zelus hic optimo
 Dignus coronari metallo,
 Palladium tibi fert Coronam.

X. V. D. IOAN. ZAIACZKOWICZ.

Niueus fert

Columna è mar-
 Asiæ, candore

Lilia Candor.

more Coralitico
 proximo Ebori.

J Niueus pignus tibi fert Columba,
 Liliū candens quod in ore gestat,
 Doribus flos hic niueis, tuosq;
 Pectore dignus.
 Indoles vernans tua Liliorum
 Explicat cultam faciem, niuemq;
 Mentis internam loquitur, probiq;
 Ora Parentis.

Ille

Ille se Naulis dedit auspicato
 Flore virtutum: facilemq; doctis
 Pallas inuenit studijs, rogatâ
 Frondeq; dignum.
 Quippe natura fauet ipse vultus
 Flos verecundi, fauet & disertis
 Comitas oris, placidumq; spirans
 Suada IOANNEM
 Hoc ebur mentis tibi signat ipsa,
 Marmoris prestans Asia Columna,
 Candidus viuis, opus est, quod à te
 Candida poscunt.

XI. V. D. IACOBO ZAIACZKOWIC

Sic mentis

Columna celata
 minas, Templi Dia-

oculus in te.

inter 127. Colu-
 næ Ephesinæ, præ-
 stantissima.

Impensis Asiæ, prisca quod inclitum
 Ætas fecit opus, totq; stuporibus
 Mentes attonitas reddidit, vnico
 Omnem vincere gloriam
 Dianæ folio nixa, tibi suum
 Immortale decus sacraq; marmora
 Ex virtute dicat. Cum nitidissima
 Lux animi tui
 In solis radio fixa, retorqueat
 Nunquam iudicij Lumina serij;
 Vt proles Aquilæ vera, capacibus
 Admittens oculis iubar.
 Felix ingenio, pectore candidus,
 Atatisq; virens flore tenerrimo,

Ad

Ad lucis faciem crescere publicam,
Dotes egregias habens,
Insigni poteris, Luce animi tui;
Quæ Zaiączkovij nominis in tua
Augem laude feret; quam generosior
Tollet mens tua clarius.

XII. V.D. CHRISTOPHORO.
GRZY. BOWSKI

Consilium, & Elo-

Columna Hy-
Lucio Crasso Ora-
mum

quentia firmat.

metta pretiosa, a
tore, Romam pri-
inducta.

Firmata rebus gloria publicis,
Tuo GRZYBOWSKI, Herculeas tulit
Labore felici Columnas;
Eloquio stabilire docto,
Regum perennes, dum placuit tibi
Bases, & altæ fulcra potentæ,
Bino Columnarum Mineræ
Cardine, consilio, simulq;
Oris disertis, munere amico.
Hæc mole constant Imperia, & suis
Firmata momentis perennant,
Quod solidæ tua suada mentis,
Doctè probavit. nam gemino quoq;
Togata fulcro vis tua nititur
Virtutis, & fidi laboris.
Vnde tibi species Hymetti
Augusta cedit marmoris, ut Labor
Quod cruditus, quod probitas tua
Firmauit; immortale tandem
A triplici vigeat Columna.

XIII.

XIII. V.D. JOANNI
EKART.

Docta manu.

Columna è mar-
summa arte cru-
latis maximè

virtus inclare fuit.

more Numidico,
stato, Regum Pa-
electo.

Ingenii vis culta tui, maturaq; virtus
Poscit ab Empyreis celestia munera dextris,
Floribus insignem, cum plena messe Coronam,
Maturis virtute tuâ, quæ constat aristis.
Hæc animi solenne tui fert Symbolon, EKART;
Quippe tibi pectus sapiens, solidoq; labori,
Constantiq; aptum studio; seu celsa Sophorum
Pulpita te poscant, seu suadæ rostra disertæ.
Doribus ingenii mansuris gloria viuat
Quæritur, & studium quod maturefcit ad altâ
Certius assurgit, dignum quod clareat olim
Sidereis cinctum radiis. sic spondet abundè
Integer & constans animus, sitiensq; decori
Nominis; vnde tibi laudis pulcherrima surgunt
Symbola, de Numidum præstantia Marmore dona.
Flegère illud, præcelsa palatia Regum,
Artis ob eximium specimen; sed nec minor in te
Est virtus, dilecta viris, electaq; magnis;
Quæ cum maturos sapiat clarissima fructus,
Palladis eximio magis inclarescet honore.

XIII. V.D. GREGORIO
ŁAGOWICZ

F

Dona

Dona tua,

ad te redeunt.

Columna Thasia,

Verficolori marmore nobilitata.

L

*Aurum tergemina, suada dedit tua
Heroum Capiet; Bistonici ubi
Immortale tropheis,
Nuper Sarmaticum decus,
Concussit tumida cornua Thracie,
Hostiliq; Tyram sanguine preluit;
Hic tu surgere ternas,
Magna mentis adores,
Fecisti Patrie Ciuibus optimis
Hec ad te redeunt munera gloria,
Tanto sanguine parca,
Dilectumq; caput petunt.
Tu Lauri decoras Marsia tempora;
Te Pallas meritis cingit honoribus,
Pacatiq; triumphis,
Insignem tibi Lauream
Confert, cum Thasio marmore; quo super
Doctrina varius splendor, & ingenij
Culto pectore fulgens;
Spectatur bonitas tui.*

XV. V. D. GASPARO
CIECHANOWSKI.

Constan

Constantem ani-

mum non mouent.

Columna Hetru-
senæ Regis

ca, ex Italico Por-
Labyrintho.

V

*Irtus, quod stabili gradu
Mansurum posuit, nulla periculi
Tempestas grauib; tulit,
Formidanda malis. noxius Æoli,
Quamuis turbine maximo
Instructus toties succubuit furor;
Dum tot secula frondibus
Inuictis numerat quercus, & impetus
Vani fulmina sustinet.
Sic mens illa tui pectoris inclita,
Vincit robore masculino;
Quidquid Palladijs succit in Artibus,
Perplexum dari, & arduum.
Hæc est laus operis pulchra CIECHANOVI,
Constans propositi decus
Captum, continuis ferre laboribus.
Non te dimoueat gradu,
Quidquid difficile est; stabit in arduo
Clari gloria nominis,
Hæcuscuscq; tibi marmore seruiet.*

XVI. V. D. STANISLAO
SPINEK.

Vtriq;

Virg. à Sapi-

*Columna è mar-
ad purpuræ aspe-*

entia splendor.

*more Alabandico,
stum inclinante.*

Purpureo sublime decus, quod fulget in Ostro,
Marmoris eximii, nobile munus habet.
Hæc tibi debetur SPINÆK, cum flore venustas;
Hæc decet ætatem, purpura prima tuam.
Illæ tibi reteret, quantum pulcherrima virtus
A teneris valeat, quàmq; sit apta tibi;
Si tua respicias exordia clara Parentis;
Si tibi sit tanti nomen imago Viri.
Hic Themidis quondam speculū, Consiq; voluptas,
Iudicii fuerat, consiliiq; penu;
Vir summæ virtute animi consultus in omni
Responso, plusquam Delphica norma fuit.
Nominis hic tanti stimulus, calcarq; perenne
Esse tibi debet, quodq; imiteris, habes.
Indolis egregiæ satis est, præstantia culti
Ingenii viuax, seria mensq; tibi;
Argumenta Sophūm, perplexaq; Dogmata promptè
Concipis, & soluis dexteritate pari.
Et quoniam Lechicæ suffragia docta Coronæ
Contuleras, cedit bina Corona tibi;
Iridis hanc ambit specie sapientia; neimpè
Quæ sapit, hæc verè sola Corona nitet.

XVII. VD. STANISL. MANDECKI

Volabit,

Columna è Laby-

quia diligit.

*intho Dædaleo
Creteusi.*

Cor

COr eruditum, quod sapientiæ
Amore flagrat, tollitur alite
Pennâ, volaturumq; latè
Dædaleæ, sibi vellet Artis
Fauere curas; Cælicæ nubibus
Si fors sub ipsis, dextra Librum ferat
Volabit; ardorem, sitimq;
Non aliter, nisi literatâ
Quiete tollens. hoc tibi seruiat,
Ad erudiri symbola pectoris
Alas habens cor; quod decoro
Ire cupit per aperta lapsu;
Ad vsq; plenæ dona scientiæ,
Doctrina pennas Dædaleas tibi,
Et Ars, & ex Musis profectus,
Ingenio dedit eleganti.
Aptabit ergo, cor sapiens tibi
Pennas volucres, quo volet altius;
Tecumq; MANDECKI per omnes
Pulcher honos volitabit auras.

XVIII. V. D. FRANCISCO
ROGO. ZENSKI

Dulcius

Columna

è pulchro.

ex Ebone Fossili.

APes Rosarum dulcibus pastus fauis,
Bellarijsq; depluentes Atticis,
Ad eruditæ mentis aptum Symbolon,
Amica votis Pallas obtulit tuis.

G

Pulchrum

Pulchrum placebat ; pulchra te sequi decet,
Sed pulchra melle rariùs suavi pluunt,
Aculeisq; sæpius mordacibus
Amara miscent; tamen pulcherrimum
Decus putasti, quod labore quæritur;
Sed melle manat, dum coronat exitum.
Hoc ex modesti pectoris voto tui
Ortum R O G O Ź E N S K I; togatæ Palladi
Quod dulce iungas comitatis mustæ
Nectar, rosarum suauitate floridâ
Apumq; curis denotasti roscidis.
Pacata mens hæc, omnibus gratiis
Dilecta virtus; quæ proinde eburneam
Ponit Columnam, pulchra pulchris foedere
Jungens perenni; quod tibi felicius,
Aps secundis adlaborent Laureis.

XIX. V.D. MARTINO GAIECKI.

Ex quo hauris, fon-

Columna è cele-
Delphici Templi

tem tuum corona.

errimis Apollinei
Columnis.

Fontibus Aoniis, felix Parnassia rupes,
Nectaris, Ambrosiaq; perennes.
Quotquot habet Latices, in fontem contulit vnum;
Attica tota, penuq; Pelasgum,
Delicias Laciumq; suas, hic contulit omnes;
Vnde tibi benefacta feruntur
GAIECKI. Quid enim nisi fons illimis, amorq;
Pieridum, Phœbiq; voluptas
Radzki, dulce decus, cultissima gloria suadæ,
Theologæ, fidusq; Cathedræ.
Ille Columna tibi, sed plusquam Delphica Phœbi,
Ille animi Sapientis Imago.

Exem-

Exemplar venerare tuum, fontemq; Corona;
Quod pietas, & iusta meretur
Gratia; quæ fontem non obsignabit apertum;
Sed Latices dabit ire fluentis
Largius effusis, quod tu virtute parabis;
Ingeniumq; labore fideli
Amplius excultum, facies ut nomine claro,
Atq; animi probitate coronas.

XX. V.D. MARTINO CASIMIRO SŁOWIKOWSKI

Ad omnia

factum.

Columna è Lace-
re viridi, quod ex-

demonio marmo-
teris hilarius est.

Quod Spartana consurgant tibi marmora quæris?
Sint hilares Musæ cur tibi, quære prius.
Iste, SŁOWIKOWSKI, genium qui poscit amœnum
Est color, est viridis gratia cara tibi.
Vernans ingenium, sequitur quoq; gratia vernans;
Hæc est, ex animo ducta Columna tuo
Viuida mens, tetricis inimicaq; nubibus in te,
Omne quod allumit, dulce serenat opus.
Triste supercilium, duri sensumq; Catonis,
Suavius ad placidum, vertit ubiq; iubar.
Ad numeros Phœbi, concentibus omnia doctis
Temperat & curis scit posuisse modum.
Sic faciles Musas animo, studioq; fauentes,
Ingenio promptus, dexter, amœnus habes.
Scilicet hoc speculum, designat ad omnia factum;
Quod confor me tibi, munera docta ferunt.
Quod virtus studiumq; iuber, quod suadet honestum;
Omnia te facilem, compositumq; decent.
Sic age, sis speculum, sis omnibus omnia factus,
Sic par dexteritas, integritasq; tibi.

XXI.

XXI. V. D. BENEDICTO WILCZEK.

Ab aureo

seculo fructus.

Columna ex Am.
Pompeii, Immor-
rum, victricibus

phitheatro Magni
talium eius ope-
signis coronata.

J mperii diuinus honos celsissimus ille
Orbis apex. I aciiq; stupor, fastigia WILCZEK.
Admiranda tibi, Pompei vasaq; Magni,
Digna triumphali specie molimina donat,
Illa trophæorum series augusta, penuq;
Grande triumphati toties Orientis, in vno
Cernitur, ingentiq; gemens, & anhela theatro,
Nec spoliis numerum ponit, nec nomina victis
Gentibus, inq; suo reputat miracula censu.
Maiestas operis tanti, victricia suada,
Argumenta tua loquitur; quæ maximus Heros,
Vt summâ virtute tulit, gladioq; SOBIESKI
Victor Othomanni nuper; sic ore diserto
Eloquiiq; tui rursus dulcedine victor.
Quippe tibi præstans animus, mens lucida viuaq;
Nobilis ingenii vis incluta, totaq; planè
Aurea. gemmiferi pretioso stemmate digna
Annuli, ob egregias dores fructusq; decoros
Compositæ mentis; quam tu virtutibus ornas,
Sedulus & constans Patrio similisq; Leoni,
Indole magnanimâ; cuius tu, spes bona, vir es
Aureus ingenio quondam, & virtute futurus.

XXII. V. D. DOMINICO MADERNI.

Felix

Felix Concordia

vernans.

Columna ex Circo
laris, trophæorum

maximo Iulii Cæ-
eius moles augusta

M Armor Cæsareum, perpetuis tibi
Immortale decus, signat honoribus
MADERNI, Patriz quod dederit bonum,
Facundam tibi gloriam;
Oris quando tui gratia suaserat,
Contra Threicij fulmina Bosphori,
Pugnaces animos, cordaq; Martia,
Magnos iungere Sarmatas.
Non cessare manus belligeras decet,
Doctas ad gladium; dum Patriz salus,
Ingentis premitur mole potentia;
Dum frendens Oriens minis,
Vltrices furias spirat anhelitu
Vasto. magnanimo pectore tunc opus;
Præstans eloquium, quod voluit tuum,
Et mentis generositas.
Concordes igitur, quæ tibi dexteris
Laurus confociat; te Patrij soli
Vernanti faciat crescere gloriæ,
Doctas inter adores.

XXIII. V. D. ALBERTO KRVPSKI.

H

Et

Et bello, & pace

Columna ex ludis
tam victoriæ, &
minis

virebit.

Olympicis, ad me-
Coronidem certa-
posita.

C

Edit insignis tibi iam Columna,
Exitu felix, celebrata quondam
Quæ stetit Graiûm populis, supremi
Meta laboris.

Illa victrices stadio quadrigas,
Et triumphales requiesse currus,
Ad coronati pretiosa fecit
Munera Ludi.

Sed Theatrales Operis togati
Terminat curas, tua meta K R V P S K I,
Tot Coronarum decus, & triumphos
Claudere digna.

Os tibi cultum, dedit eloquentis
Gratiæ nectar, dedit eruditi
Carminis Phœbus numeros, Lyræq;
Barbita doctæ.

Laureas ergo quoniam virentes
Pace dixisti, pariterq; bello;
Floreat semper, tua Laureatæ
Meta Columnæ.

VIII.

V. & R. D. SIMONI ERASMO
S I E R Z Y C K I.

ORD: CAN: REG: SS: SEPVLCRI D. HIEROSOLYMITANI,
Conuentûs Miechouiensis PROFESSO.

Secun-

SECUNDÆ LAVREÆ CANDIDATO,

AUTHORI OPERIS,

In Argumentum mutui affectûs, & gratulatorij applausûs,

CASIMIRVS VENCESLAVS
STRASZYNSKI.

Ejusdem Laureæ CANDIDATVS,

Offert,

D. Cq;

Zelus pro utroq;

& CORONÆ.

Columna è mar-
rubei coloris, pre-

more Porphyrite,
cui inter marmora
præcipui.

A

Lta Columnarum, præsci sub imagine sæcli,
Visendo per te series deducta theatro,
Ardua felicis cum iam molimina dextræ
Finiit; inq; operis puncto secura quieuit;
Laus tua Te sequitur S I E R Z Y C K I, totaq; molis
Gloria perfectæ, consumatique laboris,
Te sibi Porphyreo tandem cum marmore poscit.
Purpureus color hic, roseo de sanguine manat,
Quem tua CRUX præsert. hæc omnibus vna triumphis
Est potior, vincitq; omnes hæc sola Columnas;
Numinis immensi pondus, pretiumque redempti
Orbis quæ tulerat. Sed quàm Tibi purpura flagrat
Ad pietatis opus, quàm COR DIS flammeus ardet
Zelus amore Crucis; studii tam seruet amore.
Inclita mens, sequiturq; veros haud dispare passu;
Quos tuus Ordo facer, victuro nomine claros;
Et summa virtute dedit; lauruque decoros.
Ergo super rubeæ fastigia celsa Columnæ,
CRUX pietate Tibi, docto sapientia LIBRO.
COR paribus flammis succendens, fulgeat intrâ
Lauriferâ nexam Musarum fronde CORONAM;
Clarus ut ingenio, doctrinæ munere felix,
Integritate animi, cordis probitateque præstans;
Hoc operis mereare tui molimine docto;
Ordinis ut has inter lætissima corda,
Torque perennantes inter, stabilesque Columnas,
Ipse Tibi magnum, solidâ virtute Theatrum.

Eidem

EIDEM AVTHORI OPERIS,
JOSEPHVS WISNIOWSKI.

Ejusdem Secundæ Laureæ Candidatus, in pignus boni affectûs,
 mutuum grati pectoris Symbolum depromit,
 & offert.

E Loquij, calamiq; tui, quod porrigis Orbi,
 iudicio Vatum, grande laboris opus;
 Digna Togatorum præstantis mole Theatri,
 Tergeminâ radians luce, corona decet,
 CRUX illi solare jubar, CRUX aurea lampas;
 Quæ vitæ fontem, corq; salutis habet.
 CYNTHIA, quæ densas dispellit nocte tenebras,
 Ingenij signat lucida dona tui
 Arcanis dilecta Sophum. sed in JARDINE quotquot
 Effingit variis Symbola pulchra color,
 Tot tibi sunt dotes animi, tot digna coronis
 Munera, quæ Phœbi Laurus amica probat.
 Omnia SIERZYCKI sunt in te lucida; seu te
 Diva sibi Pietas, seu Toga docta velit,
 Vndiq; sic donis, sic laudibus vndiq; cinctus,
 Dignus eras tantæ condere molis opus.
 Publica LVX in quo resplendens INTRO FORISQ;
 Immortale tibi nomen in Orbe dabit.
 Sic precor, & voveo, Vates, & optime Mystes,
 Ordinis esto decus, gloria, luxq; tui.

Eundem

EUNDem OPERIS AVCTOREM,
MATHIAS BROCKI.

Ejusdem Laureæ CANDIDATVS,
 Amici pectoris Symbolo, Apollinari applausu expresso,
 Prosequitur.

18

V lctura docto munere nomina,
 Quæ dextra signat, digna perennibus
 Florere sæclis? quæ columnas
 Vis calami, veteresq; moles
 Novis in altum tollit honoribus,
 Urgetq; dextræ? novimus inclyti
 Opus laboris, novimus, quod
 Ordo tulit sacer, ac amicus
 Craci Lyceo, cordaque cordibus
 Nostris coarctans; sceptrâ prout Cruci
 Junguntur arctè; nempè mentis
 Cura tuæ, dedit hoc Theatrum
 Præclare Vates. delictum cui
 Sunt plectra Phœbi, Thespiadum choris
 Immista; quæis non Amphionis
 Heptapylon stetit; ast togati
 Orbis columnæ; marmore nobili
 Non tam stupendæ, quàm genio tuo
 Exasciatæ. quas proinde
 Enthæa mens, solidumq; pectus
 Habebit olim, munere pro sacro
 Grates refusas? posthuma gloria
 Sequetur illud, laudibusq;
 Ingenii, calamiq; dotes
 Tuæ virebunt. Nam Phidiæ velut
 Famam, perennis tractus ut ambiat
 Aternitatis, mira cunctis,
 Cecropiæ facit ara Diuæ:
 Sic orbe coram, grande negotium
 Tuum, loquetur nomen amabile;
 Auoque victurum perenni,
 Marmoreis feret in Columnis.

I

SVB

SVB FELICIBVS AVSPICIIS,
MAGNIFICI PERILLVSTRIS,
ET ADMODVM REVERENDI DOMINI,

M. ALBERTI ŁANCVCCKI.

I. V. DOCTORIS, & PROFESSORIS,
ECCLESIAE CATHEDRALIS CRAC: CANONICI ELECTI,
Collegiatarum, Pilecen: Archidiaconi, SS: Omnium Cancellarii,
S. Michaëlis in Arce Cracouiensi Canonici, Curati Luboricensis,
Canonizationis B. JOANNIS CANTII Procuratoris,
S. R. M. SECRETARIJ;

Nec non

Almaz Studiorum Vniuersitatis Cracouiensis,
GENERALIS, ET VIGILANTISSIMI
R E C T O R I S.

